

KESKENY ÚTON

AZ ÁRPÁDFÖLD - CINKOTA – MÁTYÁSFÖLDI
REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

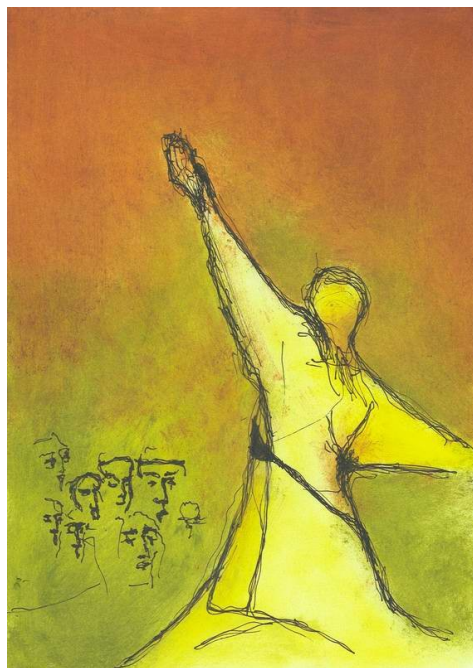
X. ÉVF. 1. SZÁM

2008. JANUÁR -ÁPRILIS

Pünkösdi feltámadás

*„Megkérdezte tőlem: Emberfia! Életre kelnek-e még ezek a csontok? Én így feleltem: Ó, Uram, Uram, te tudod! Akkor ezt mondta nekem: Prófétálj e csontokról! Mondd nekik: Ti száraz csontok, halljátok az Úr igéjét! Így szól az én Uram, az Úr ezekhez a csontokhoz: Én lelket adok belétek, hogy életre keljeteek. Akkor megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.”
Ezékiel 37,3-6*

A próféta látomásában egy távoli völgyet jár be, melyben szanaszét hevernek a megszáradt csontok. Félelmetes, hátborzongató a látvány. Egykori örömek, nevetések, szerelmek, tervek, vágyak, családok, emberi életek szétesve fekszenek mozdulatlanul. Temetői látkép síri csenddel körülvéve, vagy mint valami harcmező, ahol csak vesztesek vannak.

Dombi Ákos - Próféta

Így látja Isten ezt a lélektelen világot.

„Életre kelnek-e még ezek a csontok?” – kérdezi az Úr a prófétát. Lesz-e Élet az emberi élet. Vagy csak zörgő csontok próbálkoznak egymásba kapaszkodni, erőlködnek, hogy felálljanak, de nem sikerül. Mennyi az esély, hogy a félelmeimből öröm legyen, a reménytelenségből reménység, a hitelenségből hit, a halálból élet? „Te tudod” – hangzik a felelet. Te tudod, hogy milyen csodát vihetsz véghez rajtuk, hogy életre keljenek.

„Ti száraz csontok halljátok az Úr igéjét”. Az Isten beszéde megtanít bölcsen összeilleszteni az élet apró darabkáit. Útmutatásával, világos-

ságával megjelöli minden kis részletnek a helyét az ember életében. Értékrendet állít, eligazít, megismertet önmagammal, de ereje még így sincs az embernek ahhoz, hogy talpra álljon. Hiába a legjobb recept a boldog életről, ha nem tudom megvalósítani.

„*Én lelket adok belétek, és életre fogtok kelni*”. Az Isten Lelke az az erő, amely elvégzi az életünk átalakítását. A pünkösdi csoda újra és újra megismétlődik valahányszor Isten Lelkét hívjuk segítségül, hogy megelevenedjék az életünk. Nem más ez, mint pünkösdi feltámadás.

*Bíró Botond
lelkipásztor*

Pünkösd után

Pünkösd előtt - sóvárgás titkos mélye.
 Pünkösd előtt - ígéreték zenéje.
 Pünkösd előtt - esedezés, esengés.
 Pünkösd előtt - halk hajnali derengés.
 Pünkösd előtt - szent vágyak mozdulása.
 Pünkösd előtt - koldusszív tárulása.
 Csendesen várni - várni, hinni, kérni!
 Aztán - boldog pünkösd utánba érni!
 S pünkösd után - szent égi erőt-vetten,
 pünkösd után - Lélekkel telítetten.
 pünkösd után - bátor tanúvá lenni,
 pünkösd után - régít kárnak ítélni.
 Krisztusnak élni és másoknak élni,
 minden mennyei kincset elfogadni,
 és pünkösd után - adni, adni, adni!

Túrmezei Erzsébet

Üzenetünk más keresztjén

Tanácsztalanul ülök a gép előtt, határidőre kell dolgoznom. Határidőre kellene megszületni a gondolatnak és éppen a z idő sürgetése köt gúzsba. Folyamatosan keresem magamban a gondolat szilánkjait, melyek központjában a húsvétnek kellene állnia. De minden mással, ha úgy tetszik, az élet dolgaival van elfoglalva agyam kapacitásának kilencven százaléka, A maradékot pedig az életfenntartás funkciói veszik igénybe. Hát így. És amikor ezt végiggondolom, akkor nyíllal belém felismerés: még hányan vagyunk hasonlóan ezzel.

A hiba természetesen az ön készülékében van – villószik a felirat. Miért megy olyan nehezen életünk részévé tenni azt, ami az élet értelme? Ezen gondolkodva ébredtem rá, íme, megvan a téma, már csak össze kell söprögetnem agyam szétgurult suhanásait és beleütögetni a klaviatúrába. Mert miről is van szó? Azon nem tudunk változtatni, hogy a mindennapok gondjai kössék le agyunk kapacitásának jelentős hányadát, ha még néha-néha ki is tudunk szakítani néhány merengő, értékes pillanatot, akkor is ott lebeg fejünk felett a visszazuhanás veszélye. Akkor viszont a megoldás látszik kézenfekvőnek: a mindennapok részévé kell tenni Istent, így – mivel az általános problémákkal való foglal-

kozástól úgy sem menekülhetünk – egy csapásra meg is oldjuk a kérdést. Kész a terv, már csak megvalósításra vár. De mint minden esetben, ez alkalommal is könnyebb volt megalkotni az elméletet, mint kivitelezni azt. Mindazonáltal tegyünk erre egy bátorralan kísérletet.

Ehhez kiindulási pontnak a fentebbi keresztet szeretném használni. Ez a kereszt Mexikóvárostól messze áll, az első megtért indiánok kezének alkotása. Miért érdekes ez? Sajnos a kép túl kicsi ahhoz, hogy minden részlete kivehető legyen, így kénytelen a kedves olvasó elhinni nekem, hogy az ábrázolás rendkívül sok meglepetést hordoz a szemlélő számára. Elsőre feltűnik, hogy csak Jézus arca jelenik meg a keresztben, a teste helyét az egyház szimbólumai foglalják el (kehely, kakas, létra stb.). A kezeit elnagyoltan két tulipánszerű virág jelöli (mit keres Mexikóban tulipán?), és karján a mexikói népművészetből ismert virágminta fut végig. Érdekes keveredése ez az ábrázolás a bennszülöttek népművészetének és az új hit szimbolikájának. Témánk szókészletére lefordítva ezt a megállapítást: a mindennapok művészetére együtt jelenik meg a kultusz művészetével, adott esetben a gólgotai kereszt ábrázolásával. A faragott emléket megalkotó indiánok számára a művészet terén nem volt különbség a kultikus és a népművészet között. Csak egy művészet van, az

emberé, amely a maga módján igyekszik kifejezni, formába önteni a világot, sőt azt is, ami a világon túl van. Ez természetesen nem azt jelenti, mintha ezeknek a derék indiánoknak nem lettek volna ünnepeik, amelyek felszabdalták a mindennapok egyhangúságát, hanem azt jelzi számunkra, hogy a mindennapi élet, az alkotás, a művészet elválaszthatatlan volt a kultusztól. Nem a mindennapoknak kell átítatni az ünnepet, hanem Isten ünnepi jelenvalóságának a mindennapokat. Ha ez megtörténik, ugyan ki bánja, ha gondolataink kilencven százalékát ez köti le?

Úgy gondolom, ez a kereszt jól szimbolizálja, mi hiányzik sokunk életéből. Nekünk széjjelhasadt a világ, jó esetben van még az életünknek egy kultikus része, de az emberek nagy többségének már ez sincs meg. Jó esetben még át tudunk kelni a túloldalra, de egyre rozogább az átvezető híd. Ma nekem húsvét azt jelenti, hogy törekedjek átítatni a mindennapokat az ünneppel. Hogy a hitem erősítse meg azt a hidat, ami átvezet.

Vajon mi milyen keresztet faragnánk hitünk kifejezésére? Van merszünk belevinni az ünnepet a mindennapokba és fordítva – ami

ezzel együtt jár -, a mindennapokat az ünnepebe?

(Reformátusok lapja – Kókai Nagy Viktor írása)

A kis alagútépítő

A vakond mélyen a föld alatt, barlangrendszerében él. Bundája szurokfekete, csíkozás nélkül, és a szőre nem hajlik mereven egy irányba. Ez segít neki abban, hogy a földalatti járatokban gyorsan képes előre és hátra haladni és ásni anélkül, hogy bundájába föld kerülne. Ezért gyönyörű fényes-bársony a bundája. Kicsi szemei nem nagyobbak egy mákszemnél, nem lát, mert nincs is

szüksége rá, állandó sötétségben él. Lábai ásásra vannak teremtve. Azért dökög lassan, mert ezt mellső mancsainak belső felével teszi. Te tudnál gyorsan

menni úgy, hogy a sarkaidon jársz? A mellső lábak ásásra teremtettek, ásó alakú, hosszú karmokkal, látnád csak a föld alatt ott már nem olyan gyámoltalan. Mélyen a föld alatt kukacok és más kártevők rácsálgják a fű gyökerét. Zajt keltenek, amit a vakond meghall. A teremtő Isten ugyanis kitűnő hallással és tapintással látta el őt. Orra hegyén kereken 150.000 idegszál végződik, amelyek

segítségével a legcsekélyebb rezgéseket is észleli. Ezek az idegvégződések jelzik neki, hogy zsákmány tévedt a lakásába. Egyetlen más emlősállat sincs olyan érzékeny jelzőkészülékkel ellátva, mint a vakond. A férgeknek a fejét harapja le, ezzel mozgásképtelenné teszi őket, kis gombócokat formál belőlük és elraktározza őket éléskamrájába. Egyik kamrában 18

cserebogárlárvát és 1280! gilisztát találtak. Jó kis étvágya van, pedig csak 20 dkg egy ilyen kis állat. Ritkán szomjas, ugyanis a giliszták testének 85%-a vízből áll, és ez a fő tápláléka. HA

LEHET, EZEK UTÁN NE ÜSD AGYON AZ ÁSÓDDAL!!!! Elképzelhető-e, hogy ez pusztá véletlen lenne? A kicsiny vakond is Isten teremtő hatalmára és bölcsességére mutat. Dicsérjük Őt csodáiért!

Kamarás Heléna

A Te utad...Uram!

Sűrű fenyőerdő, hideg és sötét,
Látni szeretném a fák között a fényt.
S akkor itt hagynék minden fát,
Pedig szeretem a fenyő illatát,
De a nap sugarára vágyom, Uram!

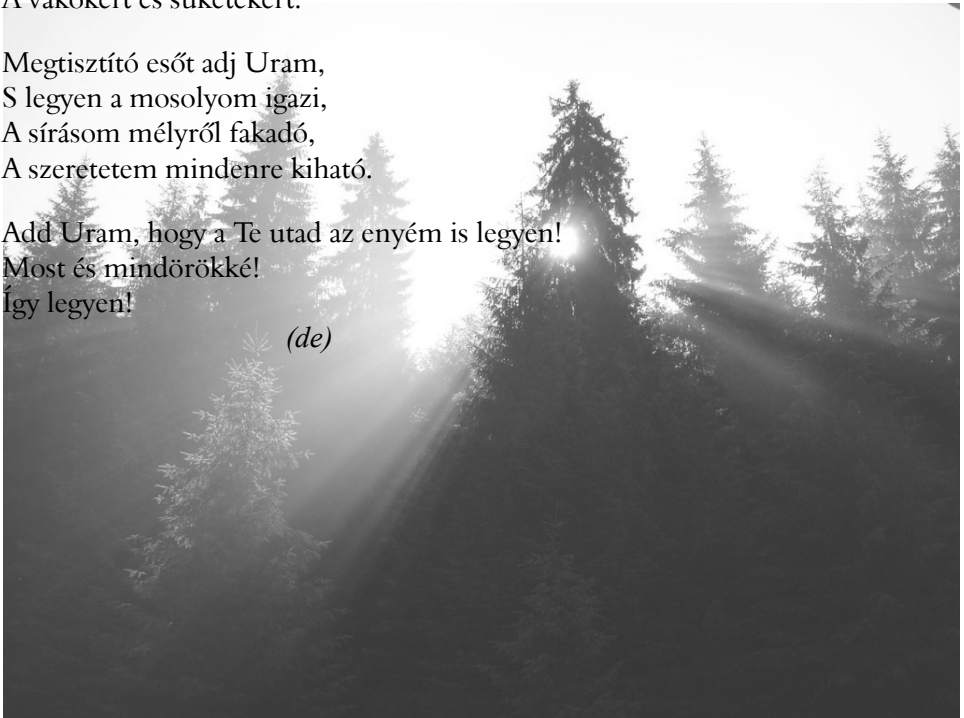
Így lesz majd egyszer, tudom, de most még
Csak ha szemem becsukom,
Kezem összekulcsolom, akkor hallom a zenét,
S érzem kezed védő melegét.
Soha ne hagyj el Uram!

Addig szűk, kanyargós úton, hegynek fel és le,
Benned bízva, éjszakáról reggelre,
Imádkozom a máért s holnapért,
Magamért és másokért, az el nem hívottakért,
A vakokért és süketekért.

Megtisztító esőt adj Uram,
S legyen a mosolyom igazi,
A sírásom mélyről fakadó,
A szeretetem mindenre kiható.

Add Uram, hogy a Te utad az enyém is legyen!
Most és mindörökké!
Így legyen!

(de)

Hírek gyülekezetünk életéből

Január

6. Gitáros istentisztelet. Igehirdető Márton Előd kolozsvári egyetemi lelkész
18-21. Csendeshétvége Mátraházán a konfirmálókkal és a szombati ifjúsági csoporttal
21-24. Ökumenikus imahét

Február

3. Gitáros istentisztelet. Igehirdető: Ódor Balázs
8-10. Csendeshétvége Mátraházán a pénteki ifjúsági csoporttal

Március

2. Lelkészválasztó közgyűlés a mátyásföldi templomban
Gitáros istentisztelet. Igehirdető: Tarr Zoltán zsinati tanácsos
16. A gyülekezet ifjúságának passiójátéka
17-22. Nagyhét, istentiszteletek minden este 6 órakor

Április

6. Gitáros istentisztelet. Igehirdető: Dobos András Pozsonyi úti segédlelkész
18-20. Csendeshétvége Mátraházán a gyülekezet presbiterei és házastársaik részvételével

Május

4. Gitáros istentisztelet. Igehirdető: Hanula Gergely
5-10. Pünkösdi sorozat, istentiszteletek minden este 6 órakor

Ami még előttünk áll

Május

25. 15 órakor: A megválasztott lelkipásztor beiktatása

Június

1. Gitáros istentisztelet

16-19. A szombati ifjúsági csoport nyári csendeshete Inárcson

Július

6. Gitáros istentisztelet

Augusztus

3. Gitáros istentisztelet

10-15. A pénteki és vasárnapi ifjúsági csoportok közös csendeshete Berekfürdőn

Keresztésben részesültek:

Szulágyi Búlcsú Bendegúz
Tihanyi Anna Júlia
Hraschek Léna Imola
Fekete Csanád
Szendrődi Bianka Eszter

Felnőtt keresztésben részesültek:
Borbély Beáta
Serbán Mónika
Dr. Bodai Ildikó
Szóke Tibor
Dr. Bauer Ferenc

Halottaink:

Lovas Gyuláné	83 éves	Döbrentei József	83 éves
Barcsay Gyula	32 éves	Sintár Gábor	81 éves
Váradai Imréné	63 éves	Nagy Vilma	79 éves
Tóth Boglárka	7 éves	Kiss Barnabásné	61 éves
Márkus Imre	77 éves	Vida Károly	98 éves
Csuvár Lajos	64 éves	Szeghő Ervinné	71 éves
Sugár Károly	70 éves		

Konfirmáltak:

Németh Eszter
 Szűcs Tímea
 Szűcs Réka
 Domaházi Kamilla
 Horváth Réka
 Varga Brigitta
 Hrotkó Anna
 Naghi Evelin
 Bugyi Dávid
 Bugyi Annamária
 Roboz Alexandra
 Solyom Erik
 Szirmai Tamás
 Molnár Ádám

Burger Ottó
 Vass András

Felnőtt konfirmálók:

Dr. Bauer Ferenc
 Szőke Tibor
 Dr. Bódai Ildikó
 Serbán Mónika
 Várkonyi Márta
 Devecseri Gabriella
 Borbély Beáta
 Diószegi Erika
 Szondi Ildikó

Kép- kézfogás

*Te vagy, Uram, reménységem,
 te vagy, Uram, bizodálmam
 ifjúkorom óta.*

Zsoltárok 71.5

A szóbeli nyelvvizsgán van egy képleírásos feladat. A vizsgázónak az elé rakott fényképről kell beszélnie folyamatosan, mit lát rajta, mit jelent neki.

Ha a fenti képet tennék elé, menthetetlenül bizonyágtételbe fulladna a nyelvvizsgám és minimum az élet számomra eddig belátott összefoglalásába.

Nagyon szeretem ezt a képet. A Biblia és Család őszi számának címlapján látható, szerzője magyar, alighanem így a szereplői is, földgöröngyei is.

A pocsolókkal, megbotlásra alkalmat adó huplikkal teleyuggatott

földútnak sem az eleje, sem a vége nem látszik. Mert az életben is csak egy darabkáját járjuk mi, a szüleink láttak többet abból, amit mi még nem láthattunk, s a gyerekeink ismerni fogják azt a részletét is, amit mi már nem.

Az út nehéz, sáros, kanyarodós, de a szélén reményszínű fűcsomók foltosodnak, s a pocsolyákban az ég kékje is ott tükröződik. Nem is túl széles ez az út, talán éppen keskeny, egy rohanó teherautónak használhatatlan, két lassú járású embernek épp ideális.

Mert az úton két ember közeledik. Vélhetően lassan. Egy néni keze ősz hajjal, görbe háttal, egy kicsi lány pedig friss arcszínnel, türelmetlenséggel a mozdulatában. Hogy ki, kinek segít előrehaladni, nem tudjuk. Ez a legszebb a képen.

Isten valahogy pont így álmódhatott meg minket. Sosem egyedül, sosem feladat nélkül. MÁR csak egy unoka első lépteit segítve, MÉG csak egy nagyanyó lassú csoszogását ösztönözve.

A kislány már futna, akár szemben a széllel, nagymamája kedves aggodással fogja még.

Nem görcsösen szorítja, engedi azért előre, tudva, hogy nem sokára el kell őt engedni, de bölcs is, tudja: MÉG nem.

A kislány picit, törekeny. Elveszne ezen a göröngyös úton. Nagymamával a háta mögött (még ha bottal is jön utána), biztonsága van. És

nem is akarja még elengedni ezt a nagy, öreg, meleg tenyeret (nézd meg egyszer, csak az öregek keze ilyen nagy és meleg!).

Ez a kézfogás – a lét folytonossága, az elmúlás súlyának feloldása, és az indulás terhének erőháttere.

És noha nincs a képen mély dekoltázsú bombanő, mégis a nőiesség is a ott van a képen.

Az élet, a nőnek, feleségnek, anyának lenni örömet és terhet lassan letevő és a mindezt majd felvevő két törekeny nő összetalálkozásában ott van a mi legszebb feladatunk: egymást segíteni, társul lenni, érzékenynek lenni a szépre, jóra, árral szemben is melegséget adni. Ettől maradunk mi magunk is szépek és erősek.

S az úton nyomok. Talán csak egy traktoré....De nincsen út nyom nélkül. Ők csak lassan követik. Ha kanyarodni kell, hát bebotorkálnak ebbe a kanyarba. Csak figyelni kell arra a nyomra. Valaki bevészte oda....talán 2000 évvel ezelőtt. Nehéz volt az a kereszt, mélyre süllyedt alatta a láb. Mély lett a nyom. 2000 év múlva is olvasható. Bár már sok a ráakódott szemét, sár, hordalék. De van.

Nagymama látja jól, unokája érzi jól. A nagymama tudja az irányt, unokája érzi az erőt az úthoz. Nem is kell más az élethez. Helyes irány és hozzávaló erő. Mindkettőt Isten kezéből vehetjük el.

Nem is kell más az élethez. Csak ilyen pillanatok, mint amit ezen a

képen elcsípett a jó szemű fotós. Számomra aligha van ennél szebb kép.

Nincs ezen a képen sem kereszt, sem templom, sem Biblia, sem kegyes arc, mégis átüt rajta Isten szeretete és legnagyobb szándéka: békességet teremteni.

És Isten akarata is, amely nem kevesebb tartalommal akarja (és tudja!)

megtölteni a mi pillanatainkat is.

Húsvétkor különösen szomjazunk erre. Ahogy a zsoltáros megvallja:

„Szomjuhozik lelkem Istenhez, az élő Istenhez; mikor mehetek el és jelenhetek meg Isten előtt?” (Zsoltárok 42:3.)

FHV

Ha a Biblia lenne a mobilom...

Mi lenne, ha a Bibliánkat úgy kezelnék, mint ahogy a mobilunkat?

Mi lenne, ha mindig magunkkal hordanánk?

Mi lenne, ha mindig visszafordulnánk érte, ha otthon felejtettük?

Mi lenne, ha az igékre úgy néznénk, mint az sms-ekre?

Mi lenne, ha ajándékként adnánk?

Mi lenne, ha vészhelyzet esetén elsőként ezt vennénk elő?

Mi lenne, ha úgy tekintenénk rá, hogy nem tudunk nélküle élni a mai modern világban?

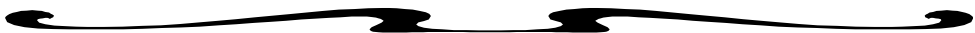
Mert a Biblia olyan, mint a mobilunk.

Összeköt Istennel, ezáltal is tudunk Vele kommunikálni, aki ezen keresztül válaszol.

Miért jobb a Biblia, mint a mobil? Mert soha nem kell a térerő miatt aggódnunk, ugyanis Jézus Krisztus a kereszthalálával megteremtette a 100%-os lefedettséget az egész Földön és kiontott vérével aláírta azt a szerződést, amely örökre szól, és állja minden számlánkat, így ingyenesen hívható...

JÉZUS PANASZA

Ti Mesternek hívtok - és nem kérdeztek engem.
 Útnak neveztek - és nem jártok rajtam.
 Világosságnak hívtok - és nem néztek rám.
 Életnek neveztek - és nem kerestek engem.
 Bölcsnek hívtok - és nem követtek engem.
 Hatalmasnak neveztek - és nem kértek engem.
 Irgalmasnak hívtok - és nem bíztok bennem.
 Igazságosnak neveztek - és nem félték tőlem...
 ...Ha egyszer örökre elvesztek - ne okoljátok engem!

Gyülekezeti alkalmaink

Mátyásföld:***Istentisztelet***

Vasárnap 10.30 óra
 (Az istentisztelet alatt a gyermekmegőrzés
 a gyülekezeti házban van)

Biblióra:

Csütörtök 18.00 óra

Hittanóra:

Vasárnap 11.30 óra

Ifjúsági óra (28 év fölött)

Vasárnap 17.00 óra

Ifjúsági óra (28 év alatt)

Péntek 18.00 óra

Ifjúsági óra (13-16 évesek)

Szombat 17.00 óra

Fiatal Házaskör

Minden hónap második vasárnapján
 17.00 óra

Imaóra

Szerda 18.00 óra

Baba-mama játszókör

Minden csütörtökön 9.30 óra

Mátyásföld:***Gitáros istentisztelet***

Minden hónap első vasárnapján
 17.00 óra

Árpádföld: (1162 Menyhért u. 42.)***Istentisztelet***

Vasárnap 9.00 óra

Biblióra

Péntek 17.00 óra

Hittanóra :

Péntek 16.00 óra

Hivatali idők:

Hétfő: 10-12 óra

Csütörtök: 10-12, 16-18 óra

Cím:

Budapest 1165 Baross Gábor u. 23.

Telefon: 403-6855, 06/30-867-89-68

E-mail: matyasfoldiref@freestart.hu